

عنوان مقاله:

تاثیرات روانشناختی پرخاشگری فیزیکی و تندخویی معلمان با عملکرد تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

هما عابدینی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

سیده فاطمه اسماعیلی - لیسانس شیمی محض

خلاصه مقاله:

پرخاشگری ضمن اینکه یک واکنش عمومی به ناکامی در رسیدن به آرزوها و امیال و نیازها می باشد. خود نیز بر رفتارها و عملکرد نوجوانان تاثیر می گذارد. رفتارهای پرخاشگرانه ممکن است به شکل های مختلفی جلوه گر شود. از قبیل: آزار و اذیت دیگران، کتک زدن، شکستن، پاره کردن وسایل و لوازم منزل، به دیگران دشنام دادن، مخالفت، پرت کردن اشیاء و لوازم، تمسخر، تحقیر دیگران، بی ادبی، پایکوبی، غرغر کردن، فریاد زدن و گاهی نیز به صورت انزوا و سکوت یا در خود فرو رفتن همراه با بغض کردن، غذا نخوردن یا گریه کردن. بعضی از نوجوانان و جوانان نیز با بلند کردن موهای خود، کتک زدن خود، کوبیدن سر به دیوار و یا به جای زنگ زدن برای ورود به منزل با استفاده از مشمت و لگد، پرخاشگری خود را ابراز می کنند. پرخاشگری از یک سو تحت تاثیر عوامل موقعیتی و روانشناختی است و از سوی دیگر عوامل ژنتیک و زیست شناختی در ایجاد و گسترش آن نقش اساسی به عهده دارند. از این رو ارایه تعریفی دقیق و عینی از پرخاشگری دشوار است.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، ناکامی، فیزیکی، کلامی، معلمان، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1925394>

